

MINISTERSTVO ZDRAVOTNICTVÍ

Čj. POJ-2094/15
Dne

Odbor / referent: Ing. M. Nikoličová
Ředitel odboru: Ing. R. Pechar

Informace pro paní ministryni

VĚC: **11. salon lázeňství – 7. konference – 7. – 8. října 2004 v Karlových Varech**

Návrh příspěvku p. ministryně na téma:

„Úhrada lázeňské péče z veřejného zdravotního pojištění“

(dle telef. sdělení kanceláře p. ministryně dne 30.9.2004 bude p. ministryni na konferenci zastupovat p. náměstek MUDr. Michael Vít)

Vážené dámy, vážení pánové, vážení přítomní,

byl jsem pověřen paní ministryní, abych v jejím zastoupení přednesl na této konferenci příspěvek na téma „Úhrada lázeňské péče z veřejného zdravotního pojištění“.

Dovolte mi v souvislosti s hlavním tématem konference, kterým je „Lázeňství a finance“ připomenout několik ne nepodstatných skutečností, které se nemalou měrou podílejí na poskytování a hrazení lázeňské péče.

Některé z těchto údajů jsou pro mnohé z Vás notoricky známou každodenní skutečností, o které není třeba diskutovat. Přesto si je dovoluji připomenout, neboť v porovnání s rozšířením Evropské unie také o Českou republiku nabývají nového a většího významu při porovnávání možností zdravotnických systémů a rozsahu hrazené péče v rámci celé Evropské Unie.

Ve většině členských zemí Evropské Unie není lázeňská péče chápána jako péče zdravotní, navazující na zdravotní péči ambulantní a lůžkovou, tak jak je tomu v České republice. Plyne z toho mimo jiné i ta skutečnost, že pokud je občanům členských zemí doporučena péče lázeňská, pak se v drtivé většině případů jedná o péči plně hrazenou klientem, nikoliv ze zdravotního pojištění v té které zemi.

Český systém veřejného zdravotního pojištění v sobě zahrnuje i úhradu péče lázeňské, a to jak formou plné úhrady, tedy nákladů na léčbu a rehabilitaci, včetně nákladů na ubytování a stravování pacienta, tak i formu příspěvkovou, tedy částečné úhrady nákladů na lázeňskou péči s finanční spoluúčastí pacienta, kdy jsou ze zdravotního pojištění hrazeny pouze náklady na léčení a rehabilitaci a pacientem jsou hrazeny náklady na ubytování a stravování.

Celý systém veřejného zdravotního pojištění v České republice disponuje ročně cca 150 mld. Kč. Samozřejmě největší podíl nákladů spotřebuje akutní lůžková péče a náklady na léky. Přesto podíl úhrady péče lázeňské v obou formách – plně hrazené i příspěvkové lázeňské péče – představuje významnou část úhrad z veřejného zdravotního pojištění. V roce 2003 bylo takto za lázeňskou péči všemi devíti zdravotními pojišťovnami uhrazeno 3,072 mld. Kč, tedy více jak dvě procenta finančních nákladů z celkové sumy veřejného

zdravotního pojištění. V této části samozřejmě nejsou zahrnuty doplatky pacientů při příspěvkové formě čerpání lázeňské péče.

Pravděpodobně mnohem významnějším objemem příjmů je pro české lázeňství návštěvnost mezinárodní klientely – tedy samoplátců. Přesto bych chtěl důrazně připomenout, že v našem systému zdravotní péče má lázeňství nezastupitelnou úlohu a jeho výsledky ve zdravotní oblasti jsou nezanedbatelné.

Vraťme se však ke klientele z řad českých pojištěnců. Je například zajímavé sledovat, jakým způsobem se vyvíjejí náklady na lázeňskou péči v jednotlivých zdravotních pojišťovnách. Porovnáme-li meziroční nárůst úhrad u jednotlivých zdravotních pojišťoven, je možno konstatovat například výrazný – cca 10 % nárůst objemu úhrad – u šesti z celkem devíti zdravotních pojišťoven, přičemž nejvyšší procento nárůstu v období let 2002 – 2003 vykazuje Zdravotní pojišťovna ministerstva vnitra, Zaměstnanecká pojišťovna Škoda a Zdravotní pojišťovna Metal – Aliance. Naopak stabilní úroveň nebo mírný útlum péče vykazují tři pojišťovny – Hutnická zaměstnanecká pojišťovna, Oborová zdravotní pojišťovna bank, pojišťoven a stavebnictví a Česká národní zdravotní pojišťovna. Celkově v systému zdravotního pojištění tak došlo k nárůstu nákladů na lázeňskou péči v roce 2003 oproti roku 2002 o 13,5 %, což je vnímáno jako velice pozitivní signál v čerpání zdravotní péče tohoto typu.

Rád bych při této příležitosti zdůraznil, že by klienti jednotlivých zdravotnicích pojišťoven měli mít stejné a srovnatelné podmínky jak při poskytování zdravotní péče, o čemž nepochybuji, tak i v úrovni stravování a ubytování. Právě na tyto rozdíly pacienti upozorňují a vnímají je velice negativně. Víím, že je věcí smluvních ujednání mezi jednotlivými pojišťovnami a lázeňskými zařízeními, jaká bude konkrétní výše úhrady za jeden lázeňský den ve smyslu nákladů na stravování a ubytování, stejně jako nákladů na zdravotní péči. Z tohoto úhlu pohledu si dovoluji apelovat na zdravotní pojišťovny, aby se pokusily v jednáních s lázeňskými zařízeními dosáhnout stejné úrovně a kvality v poskytování právě těchto ubytovacích a stravovacích služeb, neboť zákon o veřejném zdravotním pojištění zaručuje všem pojištěncům stejná a rovná práva při čerpání zdravotní péče, v tomto případě včetně služeb ubytovacích a stravovacích.

Vývoj v této oblasti bude Ministerstvo zdravotnictví nadále pečlivě sledovat.

Dámy a pánové, děkuji za pozornost.